

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sairausvakuutuslakia. Rajaseutualueille korvattavia matkakustannuksia koskevaa säännöstä muutettaisiin siten, että vakuutetulle voitaisiin korvata ulkomaille tehdystä matkasta aiheutuneita kustannuksia myös silloin, kun kysymyksessä on vakuutetulle kansanterveyslaissa tai erikoissairaanhoidolaissa tarkoitettun hoidon antamisesta vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annetussa laissa tarkoitettulla rajaseudulla.

Ottovanhemman vanhempainrahakautta koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että vanhempainrahaa maksettaisiin aina vähintään 200 arkipäivää.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi myös nykyistä soveltamiskäytäntöä vastaava säännös,

jonka mukaan äidille maksettavaa vanhempainpäivärahaa ei yleensä tarkisteta tulojen muuttumisen vuoksi kesken vanhempainpäivärahakauden.

Lisäksi matkakustannusten korvausten perustetta koskevaan säännökseen sekä tartuntatautilain mukaista ansionmenetykskorvausta koskeviin säännöksiin ehdotetaan tehtäväksi muun lainsäädännön muuttumisesta johtuvat tarkistukset.

Lakiin ehdotetaan tehtäväksi myös lääkkeiden hintalautakunnan päällikkönä toimivan virkamiehen virkanimikkeen muuttumisesta johtuvat tekniset muutokset.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT	3
1. Nykytila.....	3
1.1. Matkakustannusten korvaaminen.....	3
1.2. Tartuntatautipäiväraha ja –ansionmenetykskorvaus	4
1.3. Vanhempainpäivärahat.....	5
1.4. Lääkkeiden hintalautakuntaa koskevat säännökset.....	5
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset.....	5
3. Esityksen vaikutukset	6
4. Asian valmistelu	6
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	7
1. Lakiehdotuksen perustelut	7
4 luku. Matkakustannusten korvaaminen	7
6 luku. Lääkkeiden hintalautakunta	7
8 luku. Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha	7
9 luku. Vanhempainpäivärahat	7
2. Voimaantulo	8
LAKIEHDOTUS.....	9
sairausvakuutuslain muuttamisesta.....	9
LIITE	12
RINNAKKAISTEKSTIT	12
sairausvakuutuslain muuttamisesta.....	12

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Matkakustannusten korvaaminen

Sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 1 §:n mukaan vakuutetulla on oikeus saada sairauden hoitoon liittyvistä matkakustannuksista korvaus, jos matka on tehty valtion, kunnan tai kuntayhtymän terveydenhuollon toimintayksikköön. Yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuun terveydenhuollon toimintayksikköön tai ammatinharjoittajan luokse sairauden hoidon vuoksi tehdystä matkasta vakuutetulle aiheutuneet kustannukset korvataan vain, jos suoritettu tutkimus tai annettu hoito on sairausvakuutuslain mukaan korvattavaa. Se, mitä säädetään sairaudesta, koskee soveltuvin osin myös raskauden tai synnytyksen vuoksi aiheutuneiden matkakustannusten korvaamista.

Vakuutetulle aiheutuneet matkakustannukset korvataan matkasta sellaiseen lähimpään tutkimus- ja hoitopaikkaan, jossa vakuutettu voi saada hänen terveydentilansa vaarantumatta laissa tarkoitettua tarpeellista tutkimusta tai hoitoa. Kunnan tai kuntayhtymän järjestäessä erikoissairaanhoidon sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) 4 §:n mukaan, Kansaneläkelaitos korvaa sairausvakuutuslain 4 luvun 4 §:n perusteella ostopalvelumatkat kotimaassa kuitenkin sinne, missä hoito on annettu.

Ulkomailla ja ulkomaille tehdyn matkan aiheuttamia kustannuksia ei pääsäännön mukaan korvata. Ulkomailla sairastuneen ja sieltä Suomeen kuljetetun henkilön matka korvataan tarpeellisena pidetyn matkustavan mukaan kotimaan lentoasemalta, satamasta tai valtakunnan rajalta kotiin tai kotipaikkakunnan sairaalaan asti edellyttäen, että erityisajoneuvon käyttö on lääkärin arvion mukaan tarpeellinen. Erityisajoneuvolla tarkoitetaan omaa autoa, taksia, vammaisvarustettua ajoneuvoa, pienoislinja-autoa, sairaankuljetusajoneuvoa, moottorivenettä, moottorikelkkaa, helikopteria ja muuta vastaavaa ajoneuvoa.

Jos vakuutettu kuitenkin on joutunut hoidon tarpeeseen vastavuoroisesta sairaan- ja

terveydenhoidosta rajaseudulla annetun lain (307/1961) 1 §:ssä tarkoitettulla rajaseudulla, hänellä on oikeus saada korvausta matkakustannuksista siten kuin sairausvakuutuslaissa matkojen korvaamisesta säädetään. Vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhuollosta rajaseudulla annetussa laissa rajaseudulla tarkoitetaan niitä kuntia, joiden maaraja ulottuu Ruotsin tai Norjan valtakunnan rajaan. Tätä säännöstä sovelletaan silloin, kun lähin hoitopaikka on naapurivaltion puolella. Sen sijaan, jos kunta- tai kuntayhtymä on järjestänyt potilaan hoidon ostopalveluna naapurivaltiossa vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhuollosta rajaseudulla annetussa laissa tarkoitettulla rajaseudulla, ei matkakustannuksia sairausvakuutuslain nojalla voida korvata.

Lapin sairaanhoitopiiri järjestää ostopalvelusopimuksen perusteella erikoissairaanhoidon palveluita Norjan julkisen terveydenhuollon piirissä. Pääpaino on saamenkielisen väestön palveluissa ja rajanläheisyydessä. Nykyisen lainsäädännön mukaan vakuutetulla ei tällöin ole oikeutta saada korvausta matkasta aiheutuneista kustannuksista. Sen sijaan jos erikoissairaanhoidon palvelut järjestetään esimerkiksi Lapin keskussairaalassa Rovaniemellä, korvaa Kansaneläkelaitos näistä matkoista aiheutuneet kustannukset sairausvakuutuslain säännösten mukaisesti.

Matka Rovaniemelle kunnista, joilla on maaraja Ruotsin tai Norjan kanssa, on olenaisesti pidempi kuin järjestettäessä hoito ostopalveluna Norjan puolella. Rovaniemelle on rajaseudun kunnista matkaa noin 400—500 kilometriä. Matka Norjan hoitolaitokseen muodostuu yleensä alle 100 kilometrin mittaiseksi. Perusteltua olisi, että näiden vakuutettujen matkakustannuksista maksettaisiin korvausta myös silloin, kun kyse on erikoissairaanhoidolaissa tai kansanterveyslaissa tarkoitettun hoidon antamisesta ostopalveluna.

Sairausvakuutuslain perusteella korvattava matka voidaan korvata erityisajoneuvon käytöstä aiheutuneiden kustannusten perusteella, jos vakuutetun sairaus, vaikea vamma tai liikenneolosuhteet edellyttävät erityisajoneuvon käyttöä. Voimassa olevan lain 4 luvun

8 §:n perusteella taksien ja sairaankuljetusajoneuvojen käytön korvausperusteena käytetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 11 §:ssä tarkoitettua taksitaksaa ja sairaankuljetustaksaa. Muiden erityisajoneuvojen käytön korvausperusteista säädetään sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella.

Luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain 11 §:ää on muutettu lailla 218/2007 siten, että elokuun 1 päivästä 2007 kyseistä lainkohtaa sovelletaan vain sira-autolla ja linja-autolla harjoitettavaa liikennettä koskeviin taksoihin. Elokuun 1 päivänä 2007 tulee voimaan uusi taksiliikennelaki (217/2007), jonka 16 §:ssä säädetään taksiliikenteen kuluttajahintojen määräytymisestä. Sairausvakuutuslain matkakustannusten korvausperustetta koskevan säännöksen sanamuotoa on tarpeellista tarkistaa vastaamaan muuttunutta lainsäädäntöä.

Sairausvakuutuslain 20 luvun 5 §:n 2 momentissa on säännös, jonka mukaan Kansaneläkelaitos voi kilpailuttaa tilausliikenteen harjoittajat. Näin ei toistaiseksi ole menetelty. Kilpailuttamismahdollisuuden vuoksi korvausperustetta koskevaa säännöstä on kuitenkin selvytyden vuoksi perusteltua täsmentää siten, että säännöksestä kävisi ilmi kilpailutetun kuljetuspalvelun korvausperuste.

1.2. Tartuntatautipäiväraha ja –ansionmenetykskorvaus

Tartuntatautilakia (583/1986) muutettiin 10 päivänä marraskuuta 2006 annetulla lailla 989/2006. Lainmuutoksella tartuntatautilakiin lisättiin säännökset henkilön määräämisestä määräaikaiseen karanteeniin, jos henkilö on altistunut tai, jos henkilön voidaan perustellusti epäillä altistuneen tartuntatautilain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yleisvaaralliseen tartuntatautiin. Karanteenilla tarkoitetaan tartuntatautilain 3 §:n mukaan taudinaiheuttajalle altistuneen tai perustellusti altistuneeksi epäillyn henkilön määräämistä pysymään kotonaan tai muussa viranomaisen osoittamassa paikassa. Karanteenia koskevat säännökset täydentävät eristämistä koskevia säännöksiä. Karanteeniin määräämistä käytetään silloin, kun kyse olisi hyvin harvinaisesta tartuntataudista esimerkiksi verenvuotokuumeesta tai pandemiauhkainfluenssasta.

Tartuntatautilain perusteella päätös karanteeniin määräämisestä voidaan tehdä jos taudin leviämisen vaara on ilmeinen ja jos taudin leviämistä ei voida estää muilla toimenpiteillä tai henkilö ei voi tai halua alistua muihin taudin leviämisen estämiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin. Henkilö voidaan määrätä karanteeniin myös hänen tahdostaan riippumatta. Karanteeniin määräämisestä päättää sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö, läänin alueella lääninhallitus tai tartuntatautien torjunnasta vastaava kunnan toimielin. Kiireellisessä tapauksessa myös terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaava lääkäri voi tehdä päätöksen karanteeniin määräämisestä. Päätös on heti alistettava tartuntatautien torjunnasta vastaavan kunnan toimielimen vahvistettavaksi.

Tartuntatautilain 27 §:n mukaan henkilöllä, joka tartuntataudin leviämisen estämiseksi on määrätty olemaan poissa ansiotyöstään, eristettäväksi tai karanteeniin, on oikeus saada päivärahaa siten kuin sairausvakuutuslaissa päivärahasta säädetään. Sama oikeus on lapsen huoltajalla, jos alle 16-vuotias lapsi on edellä mainitusta syystä määrätty pidettäväksi kotona ja huoltaja tämän vuoksi on estynyt tekemästä työtään. Lisäksi henkilöllä on päivärahan lisäksi oikeus saada korvausta ansiomenetyksestä siten kuin sairausvakuutuslaissa säädetään. Tämä oikeus ansionmenetykskorvaukseen koskee tartuntatautilainsäädännön muutoksen myötä siis myös karanteeniin määrättyjä henkilöitä.

Jos korvaus on sairausvakuutuslain 7 luvun 4 §:n perusteella suoritettu työnantajalle eikä korvaus peitä työnantajan siltä ajalta suoritamaa palkkaa tai sitä vastaavaa korvausta, jonka työstä poissaolo, eristäminen tai karanteeni on kestänyt, työnantajalla on oikeus saada myös puuttuvalta osalta korvaus siten kuin sairausvakuutuslaissa säädetään.

Tartuntatautipäivärahasta ja ansionmenetykskorvauksesta säädetään sairausvakuutuslain 8 luvun 1 §:ssä. Tartuntatautilain muutoksen yhteydessä sairausvakuutuslain säännöksiä ei tarkistettu vastaamaan muuttuneen tartuntatautilain karanteenia koskevia sana-

muotoja. Lainsäädännön selkeyden vuoksi sanamuotojen tarkistaminen olisi kuitenkin perusteltua.

1.3. Vanhempainpäivärahat

Voimassa olevan sairausvakuutuslain mukaan ottovanhemman vanhempainrahaa maksetaan kunnes on kulunut 234 arkipäivää lapsen syntymästä. Jos lapsi otetaan hoitoon myöhemmin kuin 54 arkipäivän kuluttua lapsen syntymästä, vanhempainrahaa maksetaan 1 päivänä tammikuuta 2007 voimaantulleen lainmuutoksen (1342/2006) mukaan 200 arkipäivää aiemman 180 arkipäivän sijaan.

Lainmuutoksen tarkoituksena oli pidentää ottovanhemman vanhempainrahakautta vähintään 200 arkipäivään ja saattaa ottovanhemmat lähemmäksi biologisia vanhempia vanhempainpäivärahojen suhteen.

Jos lapsi otetaan hoitoon aiemmin kuin 54 arkipäivän kuluttua lapsen syntymästä, vanhempainrahaa voi kuitenkin voimassa olevan sairausvakuutuslain mukaan tulla joissakin tapauksissa maksettavaksi alle 200 arkipäivää. Tämä ei vastaa vuoden alusta voimaan tulleen muutoksen tarkoitusta.

Voimassa olevan lain 11 luvun 9 §:ssä on säännös, jonka mukaan kun etuutta maksetaan isälle saman lapsen perusteella, etuuden määrä pysyy koko ajan samana. Äidin vanhempainpäivärahasta ei ole vastaavaa säännöstä, mutta äidin äitiys- ja vanhempainrahaa on sovellettamiskäytännössä kohdeltu samalla tavalla. Etuuden määrä ei siis muutu, vaikka vanhemman tulot paranisivat tai heikentyisivät vanhempainpäivärahajaksojen välillä. Aiemmin äidin vanhempainraha maksettiin vain harvoin useassa jaksossa. Sen sijaan isälle maksettava vanhempainpäiväraha on aiemmin koostunut usein useasta jaksosta. Vuoden 2007 alusta lailla 1342/2006 voimaan tulleiden sairausvakuutuslain säännösten eräänä tarkoituksena on kannustaa isiä pitämään nykyistä enemmän vanhempainvapaita. Isien lisääntyvä vanhempainpäivärahojen käyttö voikin jatkossa lisätä äidin vanhempainrahakauden koostumista useasta jaksosta, jolloin päivärahan määrää koskeva säännös on perusteltua kirjata selvyiden vuoksi lakiin.

1.4. Lääkkeiden hintalautakuntaa koskevat säännökset

Lääkkeiden hintalautakuntaa koskevissa eräissä säännöksissä viitataan lääkkeiden hintalautakunnan pääsihteerin. Lääkkeiden hintalautakunnan päällikkönä toimivan virkamiehen virkanimike on muuttunut ja hänen uusi virkanimikkeensä on johtaja. Selvyiden vuoksi lääkkeiden hintalautakuntaa koskevia säännöksiä olisi perusteltua muuttaa siten, että hintalautakunnan päällikkönä toimivasta virkamiehestä laissa käytetty nimike vastaa hänen muuttunutta virkanimikettään.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että rajaseutualueille korvattavia matkakustannuksia koskevaa sairausvakuutuslain säännöstä muutettaisiin siten, että vakuutetulle voitaisiin korvata matkasta aiheutuneita kustannuksia myös silloin kun kysymyksessä on vakuutetulle kansanterveyslaissa (66/1972) tai erikoissairaanhoidolaissa (1062/1989) tarkoitettujen hoidon antamisesta vastavuoeroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annetussa laissa tarkoitettulla rajaseudulla asuvalle. Muutoksella pyritään parantamaan vakuutetun mahdollisuuksia saada korvausta häntä lähellä olevista vakuutetun äidinkielellä annetusta sairaanhoidon palveluista pohjoisen rajaseutualueilla sekä ehkäisemään nykyiseen korvauskäytäntöön liittyvää aiheutonta korvausmenon kohoamista.

Lisäksi matkakustannusten korvausten perustetta koskevaa säännöstä ehdotetaan tarkistettavaksi vastaamaan uutta taksiliikennelakia ja muuttunutta luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annettua lakia. Säännöstä ehdotetaan myös täsmennettäväksi siten, että siitä käy ilmi korvausperuste tilanteissa, joissa kuljetuspalvelu on kilpailutettu.

Koska tartuntatautilakia koskevassa lainmuutoksessa on säädetty karanteeniin määrätyn henkilön olevan oikeutettu ansionmenetykskorvaukseen siten kuin sairausvakuutuslaissa säädetään, ehdotetaan lainsäädännön selkeyden vuoksi myös sairausvakuutuslain ansionmenetykskorvausta koskevia säännöksiä muutettavaksi vastaamaan tartuntatautilain

sanamuotoa. Muutoksella pyritään selkeyttämän vakuutetun toimeentuloa turvaavia säännöksiä karanteeniin määrittämisen ajalta.

Ottovanhemman vanhempainrahakautta koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että vanhempainrahaa maksettaisiin aina vähintään 200 arkipäivää. Lisäksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi nykyistä soveltamiskäytäntöä vastaava säännös, jonka mukaan äidille maksettavan vanhempainpäivärahan määrä pysyy yleensä muuttumattomana koko vanhempainpäivärahakauden.

Lisäksi lakiin ehdotetaan tehtäväksi lääkkeiden hintalautakunnan päällikkönä toimivan virkamiehen virkanimikkeen muuttumisesta johtuvat tekniset muutokset.

3. Esityksen vaikutukset

Rajaseutualueille korvattavia matkakustannuksia koskevan sairausvakuutuslain säännöksen muuttaminen parantaisi vakuutetun mahdollisuuksia saada korvausta matkoista jotka suuntautuvat häntä lähellä olevaan hoitolaikokseen pohjoisen rajaseutualueilla, silloin, kun palvelu on hankittu ostopalveluna. Ostopalvelujen pääpainopisteenä rajaseutualueella on saamen kieltä puhuvien mahdollisuudet saada terveydenhuoltopalveluja äidinkielellään. Lapin keskussairaalassa saamenkielisiä palveluja ei ole saatavilla.

Voimassa olevien säännösten perusteella ostopalvelumatka korvattaisiin lähimpään Suomessa toimivaan hoidon antavaan toimintayksikköön. Koska matka Suomessa toimivan palvelujentuottajan luo on yleensä moninkertainen verrattuna matkaan naapurimaassa toimivaan ostopalvelujen tuottajan luo, ehdotettu muutos vähentänee matkakustannuksista syntyvää korvausmenoa. Syntyvä säästö ei kuitenkaan ole huomattava, sillä kysymys on enemmän yksittäisten potilaiden hoitamisesta lähellä kotia ja omalla äidinkielellä (saame). Utsjoella asuvien noin 800 saamenkielisen palvelutarve Norjaan on karkeasti arvioiden 50—100 käyntiä vuodessa. Muissa pohjoisen rajaseutukunnissa saamenkielisiä on yhteensä muutamia tuhansia.

Karanteeniin määrittämisen ajalta maksettava ansionmenetykskorvausta koskevien

säännösten osalta ehdotuksessa on kyse sairausvakuutuslain sanamuodon muuttamisesta vastaamaan tartuntatautilakia. Tartuntatautilaissa on jo säännökset oikeudesta ansionmenetykskorvaukseen karanteenin ajalta. Tartuntatautilain muutosta koskevan hallituksen esityksen (HE 64/2006 vp) mukaan karanteenia vaativia tapauksia arvioidaan tulevan Suomeen kerran kymmenessä vuodessa. Karanteenipäätöksiä tehtäisiin Maailman terveysjärjestön luokituksen mukaisissa pandemian uhkavaiheissa 4–6, pääsääntöisesti ei kuitenkaan enää varsinaisen pandemian aikana. Mainitussa hallituksen esityksessä on arvioitu, että jos lentokoneellinen matkustajia määrättäisiin kahdeksi viikoksi karanteeniin (12 sairauspäivärahapäivää) päivärahasta syntyvä kustannus olisi 0,18 miljoonaa euroa. Ansionmenetykskorvausta voidaan maksaa silloin, jos karanteenista aiheutuu ansiotulon menetyksiä. Etuus on menetetyksi ansiotulon ja sairauspäivärahan välinen erotus. Keskimääräinen sairauspäiväraha on noin 70 prosenttia perusteena olevasta palkasta.

Ottovanhemman vanhempainrahaan ehdotetun muutoksen tarkoituksena on tarkentaa lainsäädäntöä siten, että ottovanhemmille syntyy oikeus vähintään 200 arkipäivän vanhempainrahakautteen. Säännös turvaa ottovanhempien oikeutta saada vanhempainpäivärahaa aina vähintään 200 arkipäivää. Tarkennuksella ole vaikutusta etuusmenoon. Äidille maksettavan vanhempainpäivärahan määrää koskevan säännöksen tarkoitus on selkeyttää säännöksiä kirjaamalla vakiintunut soveltamiskäytäntö lakiin.

Ehdotetut muutokset matkakustannusten korvausten perusteita koskeviin säännöksiin ja lääkkeiden hintalautakuntaa koskeviin säännöksiin ovat luonteeltaan teknisiä sanamuotokorjauksia, eikä niillä ole vaikutuksia vakuutetulle maksettaviin korvauksiin tai etuuksiin tai niiden määriin.

4. Asian valmistelu

Ehdotus on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä Kansaneläkelaitoksen kanssa. Valmistelun yhteydessä on kuultu keskeisiä työmarkkinajärjestöjä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut**4 luku. Matkakustannusten korvaaminen**

1 §. *Vakuutetun tekemä matka.* Lainkohdassa säädetään ulkomailla ja ulkomaille tehdyn matkan kustannusten korvaamisesta sairausvakuutuslain perusteella. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vakuutetulle voitaisiin korvata matkasta aiheutuneita kustannuksia myös silloin, kun kysymyksessä on vakuutetulle kansanterveyslaissa tai erikoissairaanhoidolaissa tarkoitettun hoidon antamisesta vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annettussa laissa tarkoitettulla rajaseudulla asuvalle.

Muutoksen myötä naapurivaltion puolella oleviin rajaseudun kuntiin suuntautuvien ostopalvelumatkojen kustannus korvattaisiin vakuutetulle. Korvaus maksettaisiin matkasta sinne, missä hoito on annettu. Jos kunnan tai kuntayhtymän sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain mukaisesti annettu erikoissairaanhoido on järjestetty Suomen rajojen ulkopuolella muualla kuin vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annettussa laissa tarkoitettulla rajaseudulla, ei matkoja korvattaisi sairausvakuutuksesta.

8 §. *Matkakustannuksen korvauksen peruste ja korvaustaksan vahvistaminen.* Pykälän 2 momentin korvausperustetta koskevaa sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi taksiliikennelakia ja luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annettua lakia vastaavaksi.

Samalla lainkohtaa ehdotetaan selkeytettäväksi siten, että jos Kansaneläkelaitos kilpailuttaa tilausliikenteen, käytetään korvausperusteena enimmäishinnan sijaan kilpailutettua hintaa, jos se on enimmäishintaa alempi.

6 luku. Lääkkeiden hintalautakunta

11 §. *Hakemuksen käsittelyaika.* Pykälän

sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että pääsihteeri-nimike ehdotetaan korvattavaksi johtaja-nimikkeellä lääkkeiden hintalautakunnan päällikkönä toimivan virkamiehen nykyisen virkanimikkeen mukaisesti.

14 §. *Päätösvallan siirtäminen johtajalle.* Pykälän sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että pääsihteeri-nimike korvataan johtaja-nimikkeellä, lääkkeiden hintalautakunnan päällikkönä toimivan virkamiehen nykyisen virkanimikkeen mukaisesti.

8 luku. Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

1 §. *Sairauspäiväraha.* Karanteeni lisättäisiin pykälän 3 momenttiin sellaiseksi tapahtumaksi, joka oikeuttaa päivärahan sekä todellisen ansionmenetyksen ja päivärahan erotuksena maksettavan ansionmenetykskorvauksen saamiseen.

Vastaavalla tavalla ehdotetaan muutettavaksi myös pykälän 4 momenttia, joka koskee työnantajalle maksettavaa korvausta. Muutokset vastaavat voimassa olevan tartuntatautilain 27 §:ää.

9 luku. Vanhempainpäivärahat

12 §. *Ottovanhemman vanhempainrahakausi.* Lainkohdassa säädetään ottovanhemman vanhempainrahakaudesta, joka määräytyy lapsen hoitoon ottamisen ajankohdan perusteella. Jos lapsi otetaan hoitoon aiemmin kuin 54 arkipäivän kuluttua lapsen syntymästä, vanhempainrahaa voi voimassa olevan sairausvakuutuslain mukaan tulla maksettavaksi tietyissä tilanteissa alle 200 arkipäivää. Esimerkiksi jos lapsi otetaan hoitoon 40 päivän ikäisenä, jää ottovanhemman vanhempainrahaa voimassa olevan 12 §:n perusteella maksettavaksi vain 194 arkipäivää. Tämän vuoksi pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vanhempainrahaa maksettaisiin aina vähintään 200 arkipäivää.

11 luku. **Päivärahaetuuksien määrä**

10 a §. *Äidin vanhempainpäivärahan tarkistaminen.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että äidille maksettavan vanhempainpäivärahan määrä on saman suuruinen kokovanhempainpäivärahakauden myös silloin kun vanhempainpäiväraha maksettaisiin useammassa jaksossa. Poikkeuksena tästä ovat äitiysrahakauden 56 ensimmäistä arkipäivää ja vanhempainrahan 30 ensimmäistä arkipäivää, joiden aikana työtulon perusteella määritelty vanhempainpäiväraha on voimassa olevien säännösten perusteella suurempi. Toisena poikkeuksena olisi tilanne, jossa äidille ryhdytään maksamaan vanhempainrahaa vä-

himmäismääräisenä tämän palattua työhön. Pykälä vastaa vakiintunutta soveltamiskäytäntöä.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian. Esityksen mukaan lain 11 luvun 10 a §:ää sovellettaisiin vanhempainpäivärahoihin, jotka ovat alkaneet lain voimaantumisen jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 1 §:n 3 momentti ja 8 §:n 2 momentti, 6 luvun 11 §:n 1 momentti ja 14 §, 8 luvun 1 §:n 3 ja 4 momentti ja 9 luvun 12 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 6 luvun 11 §:n 1 momentti laissa 885/2005, 14 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja 9 luvun 12 §:n 1 momentti laissa 1342/2006, sekä
lisätään 11 lukuun uusi 10 a § seuraavasti:

4 luku

Matkakustannusten korvaaminen

1 §

Vakuutetun tekemä matka

Ulkomailla ja ulkomaille tehdyn matkan aiheuttamia kustannuksia ei korvata tämän lain perusteella. Jos vakuutettu on joutunut hoidon tarpeeseen vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annetun lain (307/1961) 1 §:ssä tarkoitettulla rajaseudulla tai vakuutetulle kansanterveyslain (66/1972) tai erikoissairaanhoidolain (1062/1989) mukaan järjestettäväksi tarkoitettu hoito on annettu mainitussa laissa tar-

koitetulla rajaseudulla asuvalle, vakuutetulla on oikeus saada korvausta matkakustannuksista siten kuin tässä laissa säädetään.

8 §

Matkakustannuksen korvauksen peruste ja korvaustaksan vahvistaminen

Sairaankuljetusajoneuvojen käytön korvausperusteena käytetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 11 §:ssä tarkoitettua sairaankuljetustaksaa. Taksien käytön korvausperusteena käytetään taksiliikennelain (217/2007) 16 §:ssä tarkoitettua kuluttajilta perittävää enimmäishintaa, jollei Kansaneläkelaitos ole sopinut kuljetuspalvelujen tuottajan kanssa enimmäishintaa

edullisemmasta hinnoittelusta.

6 luku

Lääkkeiden hintalautakunta

11 §

Hakemuksen käsittelyaika

Lääkkeiden hintalautakunnan päätös myyntiluvan saaneen lääkevalmisteen korvausperusteeksi vahvistetusta kohtuullisesta tukkuhinnasta ja lääkevalmisteen peruskorvattavuudesta sekä lääkevalmisteen erityiskorvattavuudesta on toimitettava hakijalle 180 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos ratkaistavana on aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ilman lääkevalmisteen korvattavuutta koskevan asian ratkaisemista, päätös on toimitettava hakijalle 90 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos hakemuksen tueksi esitettävät tiedot ovat riittämättömät, lautakunta tai tarvittaessa lautakunnan johtaja keskeyttää hakemuksen käsittelyn ja ilmoittaa viipymättä hakijalle, mitä yksilöityjä lisätietoja edellytetään. Lopullinen päätös on tällöin toimitettava hakijalle 180 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta. Jos ratkaistavana on aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ilman lääkevalmisteen korvattavuutta koskevan asian ratkaisemista, lopullinen päätös on toimitettava hakijalle 90 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta.

14 §

Päätösvallan siirtäminen johtajalle

Lääkkeiden hintalautakunta voi siirtää lääkevalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen johtajan ratkaistavaksi, kun kysymyksessä on valmisteen määräaikaisesti voimassa olevan peruskorvattavuuden ja tukkuhinnan uudelleen vahvistaminen, korvattavaksi hyväksytyyn valmisteen uusi pakkauskoke, vahvuus tai lääkemuoto taikka tällaista lääkevalmistetta vastaavan rinnakkaisvalmisteen taikka rin-

nakkaistuontivalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistaminen. Lääkkeiden hintalautakunta voi siirtää johtajan ratkaistavaksi myös lääkelain 21 §:n 4 momentin mukaisen erityisluvalla toimitettavan lääkevalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen sekä lääkkeiden ulkomaille vientiä varten kohtuullista tukkuhintaa koskevan todistuksen antamisen myyntiluvan haltijalle.

Lisäksi lääkkeiden hintalautakunta voi tarvittaessa siirtää lääkkeiden erityiskorvattavuutta koskevan ratkaisun tekemisen johtajalle silloin, kun samaa lääkeainetta sisältävä valmiste on hyväksytty erityiskorvattavaksi.

8 luku

Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

1 §

Sairauspäiväraha

Henkilöllä on 2 momentissa tarkoitetun päivärahan lisäksi oikeus saada tartuntatautilain 27 §:n 2 momentissa tarkoitettua korvausta hänelle aiheutuneesta ansion menetyksestä. Korvaus määrätään sen työtulon perusteella, jonka henkilö olisi saanut, jollei häntä olisi määrätty tartuntatautilain nojalla olemaan poissa ansiotyöstään, eristettäväksi tai karanteeniin. Korvaus ansionmenetyksestä on työtulon ja päivärahan erotus. Ansionmenetykskorvausta määrättäessä 2 momentissa tarkoitettu päiväraha otetaan vähennyksenä huomioon.

Jos 2 momentissa tarkoitettu tartuntatautilain mukainen päiväraha on 7 luvun 4 §:n 1 momentin säännöksen nojalla maksettu työnantajalle, eikä päiväraha peitä työnantajan suorittamaa palkkaa tai sitä vastaavaa korvausta siltä ajalta, jonka poissaolo työstä, eristäminen tai karanteeni on kestänyt, on työnantajalla oikeus saada puuttavalta osalta 3 momentissa tarkoitettu korvaus.

9 luku

Vanhempainpäivärahat

12 §

Ottovanhemman vanhempainrahakausi

Ottolapsen hoidon johdosta ottovanhemmalle tai hänen aviopuolisolle maksetaan vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa ajalta, jonka lapsen hoito jatkuu, kunnes lapsen syntymästä on kulunut 234 arkipäivää. Vanhempainrahaa maksetaan kuitenkin aina vähintään 200 arkipäivää. Jos lapsi otetaan hoitoon myöhemmin kuin 54 arkipäivän kuluttua lapsen syntymästä, vanhempainrahaa maksetaan 200 arkipäivältä. Vanhempainrahakautta pidennetään siten kuin 10 §:n 3 momentissa säädetään, jos samalla kertaa on otettu hoidettavaksi useampia ottolapsia.

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

10 a §

Äidin vanhempainpäivärahan tarkistaminen

Äidille maksettava vanhempainpäiväraha on samasta lapsesta koko vanhempainpäivärahauden ajan saman suuruinen, jollei 1 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdasta tai 8 §:n 1 momentista muuta johdu.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 11 luvun 10 a §:ää sovelletaan vanhempainpäivärahoihin, jotka ovat alkaneet lain voimaantulon jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 1 §:n 3 momentti ja 8 §:n 2 momentti, 6 luvun 11 §:n 1 momentti ja 14 §, 8 luvun 1 §:n 3 ja 4 momentti ja 9 luvun 12 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 6 luvun 11 §:n 1 momentti laissa 885/2005, 14 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja 9 luvun 12 §:n 1 momentti laissa 1342/2006, sekä
lisätään 11 lukuun uusi 10 a § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 luku

4 luku

Matkakustannusten korvaaminen**Matkakustannusten korvaaminen**

1 §

1 §

*Vakuutetun tekemä matka**Vakuutetun tekemä matka*

Ulkomailla ja ulkomaille tehdyn matkan aiheuttamia kustannuksia ei korvata tämän lain perusteella. Jos vakuutettu on joutunut hoidon tarpeeseen vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annetun lain (307/1961) 1 §:ssä tarkoitetulla rajaseudulla, hänellä on oikeus saada korvausta matkakustannuksista siten kuin tässä laissa säädetään.

Ulkomailla ja ulkomaille tehdyn matkan aiheuttamia kustannuksia ei korvata tämän lain perusteella. Jos vakuutettu on joutunut hoidon tarpeeseen vastavuoroisesta sairaan- ja terveydenhoidosta rajaseudulla annetun lain (307/1961) 1 §:ssä tarkoitetulla rajaseudulla *tai vakuutetulle kansanterveyslain (66/1972) tai erikoissairaanhoidon lain (1062/1989) mukaan järjestettäväksi tarkoitettu hoito on annettu mainitussa laissa tarkoitetulla rajaseudulla asuvalle, vakuutetulla* on oikeus saada korvausta matkakustannuksista siten kuin tässä laissa säädetään.

8 §

Matkakustannuksen korvauksen peruste ja korvaustaksan vahvistaminen

Taksien ja sairaankuljetusajoneuvojen käytön korvausperusteena käytetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 11 §:ssä tarkoitettua taksitaksaa ja sairaankuljetustaksaa.

8 §

Matkakustannuksen korvauksen peruste ja korvaustaksan vahvistaminen

Sairaankuljetusajoneuvojen käytön korvausperusteena käytetään luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 11 §:ssä tarkoitettua sairaankuljetustaksaa. Taksien käytön korvausperusteena käytetään taksiliikennelain (217/2007) 16 §:ssä tarkoitettua kuluttajilta perittävää enimmäishintaa, jollei Kansaneläkelaitos ole sopinut kuljetuspalvelujen tuottajan kanssa enimmäishintaa edullisemmasta hinnoittelusta.

6 luku

Lääkkeiden hintalautakunta

11 §

Hakemuksen käsittelyaika

Lääkkeiden hintalautakunnan päätös myyntiluvan saaneen lääkevalmisteen korvausperusteeksi vahvistetusta kohtuullisesta tukkuhinnasta ja lääkevalmisteen peruskorvattavuudesta sekä lääkevalmisteen erityiskorvattavuudesta on toimitettava hakijalle 180 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos ratkaistavana on aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ilman lääkevalmisteen korvattavuutta koskevan asian ratkaisemista, päätös on toimitettava hakijalle 90 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos hakemuksen tueksi esitettävät tiedot ovat riittämättömät, lautakunta tai tarvittaessa lautakunnan pääsihteerin keskeyttää hakemuksen käsittelyn ja ilmoittaa viipymättä hakijalle, mitä yksilöityjä lisätietoja edellytetään. Lopullinen päätös on tällöin toimitettava hakijalle 180 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta. Jos ratkaistavana on aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ilman lääkevalmisteen korvattavuutta koskevan asian ratkaisemista, lopullinen päätös on toimitet-

6 luku

Lääkkeiden hintalautakunta

11 §

Hakemuksen käsittelyaika

Lääkkeiden hintalautakunnan päätös myyntiluvan saaneen lääkevalmisteen korvausperusteeksi vahvistetusta kohtuullisesta tukkuhinnasta ja lääkevalmisteen peruskorvattavuudesta sekä lääkevalmisteen erityiskorvattavuudesta on toimitettava hakijalle 180 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos ratkaistavana on aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ilman lääkevalmisteen korvattavuutta koskevan asian ratkaisemista, päätös on toimitettava hakijalle 90 päivän kuluessa hakemuksen saapumisesta. Jos hakemuksen tueksi esitettävät tiedot ovat riittämättömät, lautakunta tai tarvittaessa lautakunnan johtaja keskeyttää hakemuksen käsittelyn ja ilmoittaa viipymättä hakijalle, mitä yksilöityjä lisätietoja edellytetään. Lopullinen päätös on tällöin toimitettava hakijalle 180 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta. Jos ratkaistavana on aikaisemmin vahvistetun tukkuhinnan korottaminen ilman lääkevalmisteen korvattavuutta koskevan asian ratkaisemista, lopullinen päätös on toimitet-

tava hakijalle 90 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta.

tava hakijalle 90 päivän kuluessa lisäselvityksen vastaanottamisesta.

14 §

Päätösvallan siirtäminen pääsihteerille

Lääkkeiden hintalautakunta voi siirtää lääkevalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen pääsihteerin ratkaistavaksi, kun kysymyksessä on valmisteen määräaikaisesti voimassa olevan peruskorvattavuuden ja tukkuhinnan uudelleen vahvistaminen, korvattavaksi hyväksytyyn valmisteen uusi pakkauskoke, vahvuus tai lääkemuoto taikka tällaista lääkevalmistetta vastaavan rinnakkaisvalmisteen taikka rinnakkaistuontivalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistaminen. Lääkkeiden hintalautakunta voi siirtää pääsihteerin ratkaistavaksi myös lääkelain 21 §:n 4 momentin mukaisen erityisluvalla toimitettavan lääkevalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen sekä lääkkeiden ulkomaille vientiä varten kohtuullista tukkuhintaa koskevan todistuksen antamisen myyntiluvan haltijalle.

Lisäksi lääkkeiden hintalautakunta voi tarvittaessa siirtää lääkkeiden erityiskorvattavuutta koskevan ratkaisun tekemisen pääsihteerille silloin, kun samaa lääkeainetta sisältävä valmiste on hyväksytty erityiskorvattavaksi.

14 §

Päätösvallan siirtäminen johtajalle

Lääkkeiden hintalautakunta voi siirtää lääkevalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen johtajan ratkaistavaksi, kun kysymyksessä on valmisteen määräaikaisesti voimassa olevan peruskorvattavuuden ja tukkuhinnan uudelleen vahvistaminen, korvattavaksi hyväksytyyn valmisteen uusi pakkauskoke, vahvuus tai lääkemuoto taikka tällaista lääkevalmistetta vastaavan rinnakkaisvalmisteen taikka rinnakkaistuontivalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistaminen. Lääkkeiden hintalautakunta voi siirtää johtajan ratkaistavaksi myös lääkelain 21 §:n 4 momentin mukaisen erityisluvalla toimitettavan lääkevalmisteen peruskorvattavuuden ja kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamisen sekä lääkkeiden ulkomaille vientiä varten kohtuullista tukkuhintaa koskevan todistuksen antamisen myyntiluvan haltijalle.

Lisäksi lääkkeiden hintalautakunta voi tarvittaessa siirtää lääkkeiden erityiskorvattavuutta koskevan ratkaisun tekemisen johtajalle silloin, kun samaa lääkeainetta sisältävä valmiste on hyväksytty erityiskorvattavaksi.

Voimassa oleva laki

8 luku

Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

1 §

Sairauspäiväraha

Henkilöllä on 2 momentissa tarkoitettun päivärahan lisäksi oikeus saada tartuntatautilain 27 §:n 2 momentissa tarkoitettua korvausta hänelle aiheutuneesta ansion menetyksestä. Korvaus määrätään sen työtulon perusteella, jonka henkilö olisi saanut, jolle häntä olisi määrätty tartuntatautilain nojalla olemaan poissa ansiotyöstään tai eristettäväksi. Korvaus ansionmenetyksestä on työtulon ja päivärahan erotus. Ansionmenetykskorvausta määrättäessä 2 momentissa tarkoitettu päiväraha otetaan vähennyksenä huomioon.

Mikäli 2 momentissa tarkoitettu tartuntatautilain mukainen päiväraha on 7 luvun 4 §:n 1 momentin säännöksen nojalla maksettu työnantajalle, eikä päiväraha peitä työnantajan suorittamaa palkkaa tai sitä vastaavaa korvausta siltä ajalta, jonka poissaolo työstä tai eristäminen on kestänyt, on työnantajalla oikeus saada puuttuvalta osalta 3 momentissa tarkoitettu korvaus.

9 luku

Vanhempainpäivärahat

12 §

Ottovanhemman vanhempainrahakausi

Ottolapsen hoidon johdosta ottovanhemalle tai hänen aviopuolisolleen maksetaan vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa ajalta, jonka lapsen hoito jatkuu, kunnes lapsen syntymästä on kulunut 234 arkipäivää. Jos lapsi otetaan hoitoon myöhemmin kuin 54 arkipäivän kuluttua lapsen syntymästä, vanhempainrahaa maksetaan 200 arkipäivältä. Vanhempainrahakautta piden-

8 luku

Sairauspäiväraha ja osasairauspäiväraha

1 §

Sairauspäiväraha

Henkilöllä on 2 momentissa tarkoitettun päivärahan lisäksi oikeus saada tartuntatautilain 27 §:n 2 momentissa tarkoitettua korvausta hänelle aiheutuneesta ansion menetyksestä. Korvaus määrätään sen työtulon perusteella, jonka henkilö olisi saanut, jolle häntä olisi määrätty tartuntatautilain nojalla olemaan poissa ansiotyöstään, eristettäväksi tai karanteeniin. Korvaus ansionmenetyksestä on työtulon ja päivärahan erotus. Ansionmenetykskorvausta määrättäessä 2 momentissa tarkoitettu päiväraha otetaan vähennyksenä huomioon.

Jos 2 momentissa tarkoitettu tartuntatautilain mukainen päiväraha on 7 luvun 4 §:n 1 momentin säännöksen nojalla maksettu työnantajalle, eikä päiväraha peitä työnantajan suorittamaa palkkaa tai sitä vastaavaa korvausta siltä ajalta, jonka poissaolo työstä, eristäminen tai karanteeni on kestänyt, on työnantajalla oikeus saada puuttuvalta osalta 3 momentissa tarkoitettu korvaus.

9 luku

Vanhempainpäivärahat

12 §

Ottovanhemman vanhempainrahakausi

Ottolapsen hoidon johdosta ottovanhemalle tai hänen aviopuolisolleen maksetaan vanhempainrahaa tai osittaista vanhempainrahaa ajalta, jonka lapsen hoito jatkuu, kunnes lapsen syntymästä on kulunut 234 arkipäivää. Vanhempainrahaa maksetaan kuitenkin aina vähintään 200 arkipäivää. Jos lapsi otetaan hoitoon myöhemmin kuin 54 arkipäivän kuluttua lapsen syntymästä,

netään siten kuin 10 §:n 3 momentissa säädetään, jos samalla kertaa on otettu hoidettavaksi useampia ottolapsia.

vanhempainrahaa maksetaan 200 arkipäivältä. Vanhempainrahakautta pidennetään siten kuin 10 §:n 3 momentissa säädetään, jos samalla kertaa on otettu hoidettavaksi useampia ottolapsia.

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

10 a §

Äidin vanhempainpäivärahan tarkistaminen

Äidille maksettava vanhempainpäiväraha on samasta lapsesta koko vanhempainpäivärahauden ajan saman suuruinen, jollei 1 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdasta tai 8 §:n 1 momentista muuta johdu.

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 20 .*

Tämän lain 11 luvun 10 a §:ää sovelletaan vanhempainpäivärahoihin, jotka ovat alkaneet lain voimaantulon jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
